

ACTA DE LA SESSIÓ DEL PLE DE LA CORPORACIÓ

Identificació de la sessió

Sessió: 13/2014
Dia: 22 de setembre de 2014
Hora: 19.05 h a 20 h
Lloc: Saló de sessions de l'Ajuntament de Manresa
Caràcter: Extraordinari i urgent

Assistents

President

Valentí Junyent Torras

Tinents d'alcalde

M. Mercè Rosich Vilaró
Josep Maria Sala Rovira
Antoni Llobet Mercadé
Miquel Davins Pey
Ramon Bacardit Reguant
Joan Calmet Piqué

Regidors i regidores

Sílvia Gratacós González
Maria Olga Sánchez Ruiz
Àuria Caus Rovira
Jordi Serracanta Espinalt
M. Jesús Pérez Alonso
José Luis Irujo Fatuarte
Ruth Guerrero Rodríguez
Sònia Diaz Casado
Pere Culell Oliveras
Joan Vinyes Sabata
Mireia Estefanell Medina
Xavier Javaloyes Vilalta
Domingo Beltran Arnaldos
Joan Comas Blanch
Sebastià Llord Prat
Adam Majó Garriga
Jordi Masdeu Valverde

Secretari general

José Luis González Leal

Interventor

Josep Trullàs Flotats

Absents justificats

Albert Pericas Riu

El senyor Joan Comas s'incorpora a la sessió en el coneixement del punt 2 de l'ordre del dia, quan són les 19 hores i 10 minuts.

Motivació del caràcter extraordinari i urgent de la sessió

En la passada comissió Directiva de l'Associació de Municipis per la Independència, celebrada a Reus el dia 2 de setembre es va acordar de proposar a tots els ajuntaments adherits de celebrar un Ple Extraordinari el dia 22 de setembre de 2014, per donar suport a la convocatòria de la consulta per decidir el futur polític de Catalunya el proper 9 de novembre de 2014.

La sessió se subjectarà d'acord amb el següent:

Ordre del dia

ALCALDIA

1. Pronunciament del Ple sobre la urgència de la convocatòria i, si escau, ratificar-la.
2. Proposició de suport a la convocatòria de consulta sobre el futur polític de Catalunya del dia 9 de novembre de 2014.

Desenvolupament de la sessió

L'alcalde obre la sessió a l'hora indicada i comprova el quòrum d'assistència necessari per iniciar la sessió. Indica que en aquests moments les votacions seran sobre 23, en base al número de regidors presents en el moment d'obrir la sessió.

Es fa constar, però, que el senyor Joan Comas s'incorpora a la sessió en el punt 2, de manera que la votació d'aquest punt de l'ordre del dia serà sobre 24.

ALCALDIA

1. Pronunciament del Ple sobre la urgència de la convocatòria i, si escau, ratificar-la.

El president sotmet a votació el pronunciament del Ple sobre la urgència de la convocatòria, la qual és aprovada per 16 vots afirmatius (11 GMCiU, 3 GMERC i 2 GMCUP) i 7 vots negatius (4 GMPSC, 2 GMPP i 1 GMPxC).

2. Proposició de suport a la convocatòria de consulta sobre el futur polític de Catalunya del dia 9 de novembre de 2014.

El senyor Joan Comas s'incorpora a la sessió en aquest punt de l'ordre del dia, essent les 19h i 10 minuts.

El secretari presenta la proposició de l'alcalde, de 19 de setembre de 2014, que es transcriu a continuació:

“Com qualsevol altre poble del món, els catalans i catalanes tenim el dret a decidir el nostre futur en llibertat, un dret que està reconegut en els principals tractats internacionals. Un futur que s'emmiralla en una cultura, una llengua i unes tradicions pròpies avalades per segles i segles d'història que s'estronquen ara fa 300 anys, amb la Guerra de Successió, i amb els Decrets de Nova Planta que aboleixen les constitucions catalanes i les institucions pròpies.

Aquest any 2014, també coincideix amb el centenari de la creació de la Mancomunitat de Catalunya, com a expressió institucional de la nostra voluntat d'autogovern, i amb el setanta-cinquè aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Catalunya, fet que va comportar la supressió de la Generalitat, l'exili republicà, l'inici de la dictadura i d'una cruel repressió, que va tenir una expressió especialment brutal en el posterior assassinat del president Companys.

Enguany celebrem 5 anys de la primera consulta popular a Arenys de Munt, un fet que ens va fer adonar que aquesta via era possible, i que va evidenciar que hi havia molts catalans i catalanes que estàvem disposats a tirar endavant i a mobilitzar-nos per demostrar la voluntat majoritària del poble català de voler decidir el futur votant. La sentència del Tribunal Constitucional anul·lant part de l'articulat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006 aprovat pel nostre Parlament i referendat pel poble de Catalunya va propiciar la primera manifestació multitudinària de rebuig a l'actitud del govern estatal l'any 2010. De llavors ençà n'han estat moltes més, amb la convocatòria de la societat civil i el suport de la majoria de les forces polítiques del país. Vam omplir Barcelona el 2012, vam travessar Catalunya amb la Via Catalana el 2013 i aquest onze de setembre de 2014 hem tornat a demostrar al món la rellevància i la transcendència del procés construint una V que des de la plaça de les Glòries s'ha estès per tot Barcelona. La mobilització popular i cívica de la ciutadania i les entitats, han exercit de pressió constant per garantir el procés.

Una gran majoria social de Catalunya ens ha demostrat en els darrers anys que està a favor de l'autodeterminació dels pobles i que reivindica el dret a decidir i vol exercir-lo per tal de recuperar llibertats perdudes. Un moviment transversal tant a nivell territorial com social i polític perquè es sustenta en l'essència de la democràcia i, per tant, insta al Govern i al Parlament a prendre decisions que representin a la majoria dels catalans i de les catalanes. Davant aquesta reivindicació democràtica els partits polítics no s'hi poden girar d'esquena. Un moviment social que ha optat per la via pacífica, pel diàleg, per la defensa ferma d'uns objectius polítics clars, i que respon al genuí caràcter català, moderat però ferm en els seus objectius, vinculat a tota una història i tradició de compromís i activisme per la conquesta dels seus drets ciutadans, socials i nacionals.

Constatem que el procés que viu Catalunya ha de comportar, per a ser creïble i il·lusionant per a la ciutadania, el compromís de totes les forces polítiques d'iniciar una nova etapa del país marcada per la defensa i ampliació de l'estat de benestar, el combat contra l'atur, la pobresa i les desigualtats, i la lluita, sense excuses, ni treva, ni excepcions, contra la corrupció.

La Nació Catalana, amb una llengua i una forma de vida pròpies en l'ordre social, econòmic, jurídic i polític té dret a la seva autodeterminació, com qualsevol altra nació. Aquest dret és un principi fonamental dels Drets Humans i està recollit en la Carta de les Nacions Unides així com també al Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics. El Parlament de Catalunya acaba d'aprovar per una majoria àmplia i transversal de les forces parlamentàries la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, després d'haver seguit totes les passes que la legislació actual determina.

Aquesta llei ha estat avalada pel Consell de Garanties Estatutàries i dóna empara legal a la consulta sobre el futur polític de Catalunya.

El president de la Generalitat de Catalunya, M. Hble. Sr. Artur Mas convoca a la ciutadania de Catalunya per la consulta del dia 9 de novembre de 2014, una consulta que hem demanat i que ens hem compromès a tirar endavant els ajuntaments catalans de forma reiterada.

Els ajuntaments garantirem la llibertat individual i el procés democràtic, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer possible la celebració de la consulta de forma coordinada amb el departament competent del govern de la Generalitat de Catalunya. Així mateix fem una crida a la ciutadania a participar-hi de manera activa, cívica i pacífica.

ACORDS

1. Mostrar el suport a la convocatòria de la consulta del 9 de novembre de 2014, per decidir lliurement el futur de Catalunya dins l'exercici dels nostres drets democràtics i prendre el compromís de l'Ajuntament de Manresa amb la seva realització, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer-la possible, fent una crida a la participació.
2. Donar ple suport al president i al govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya i als partits polítics que donen suport a la convocatòria i a la materialització de la consulta del 9 de novembre dins el marc legal que és la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, aprovada pel Parlament de Catalunya, ja que respon a la voluntat majoritària del poble català i dels seus representants.
3. Comunicar aquest acord en el període de 5 dies des de la seva aprovació al president de la Generalitat de Catalunya, a la presidenta del Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris. També a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i a l'Associació Catalana de Municipis (ACM) qui ho trametan de forma conjunta al president del Govern Espanyol, al president del Congrés dels Diputats, al secretari general de les Nacions Unides, al president del Parlament Europeu, al president del Consell de la UE i al president de la Comissió Europea.”

[El secretari presenta l'esmena del Grup Municipal del PSC, del dia 22 de setembre de 2014, a la proposició de l'alcalde, la qual es transcriu a continuació:](#)

“Catalunya esta vivint una crisi econòmica i social sense precedents. L'angoixa i les injustícies provocades per l'atur, les retallades del sistema social del nostre país i l'augment de la pobresa, entre d'altres, dissipen l'esperança d'un futur millor. Una crisi que castiga especialment els sectors més febles, la gent que viu o que voldria viure del seu treball i el jovent del nostre país.

A aquest fet s'uneix el problema de fons que pateix la societat catalana i la insatisfacció profunda d'amplis sectors de la població sobre l'actual relació entre Catalunya i Espanya: la decepció que va suposar la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut després que el poble de Catalunya exercís el seu dret a decidir votant i aprovant-lo, la percepció d'un tracte fiscal injust, l'erosió de l'autogovern

causada per la política del govern del PP, i les incomprensions i atacs soferts envers elements tan essencials com la nostra llengua, la nostra cultura i el nostre sistema educatiu.

Aquest malestar s'ha expressat de manera molt significativa en les diferents manifestacions demanant canvis que aclareixin l'esdevenir de la nostra societat.

Per aquests motius el ple de l'Ajuntament de Manresa manifesta:

1.- Que sols una estratègia unitària de tot el catalanisme permetrà una sortida positiva de la situació actual: la superació del desencaixament entre Catalunya i Espanya, el reconeixement de Catalunya com a nació i la definició de l'Estat espanyol com a plurinacional, pluricultural i plurilingüístic.

2.- Que tenim el convenciment que no hi ha cap solució viable a la greu crisi institucional que travessa el país que no passi pel diàleg, la negociació i el pacte com a condicions indispensables i prèvies a una consulta a la ciutadania.

3.- Que donem suport a la Llei de consultes populars no referendàries.

4.- Que amb una Llei de consultes populars no referendàries com la que s'ha aprovat no es pot fer una pregunta pròpia d'un referèndum. Per aquest motiu, cal saber que si la consulta no és legal i acordada, no es farà.

5.- Que són moltíssims els catalans i les catalanes que desitgen votar i, per aquesta raó, considerem que no hi haurà una solució estable a l'actual distanciament que no passi per sotmetre-la al vot ciutadà.

6.- Que hem de treballar per una reforma constitucional que faci d'Espanya un Estat federal, capaç de reconèixer la diversitat nacional. Espanya és una nació de nacions.

7.- Tot i les dificultats del moment, els catalans i les catalanes tenim l'oportunitat de reflexionar sobre el nostre futur amb la voluntat de construir una Catalunya lliure, segura, pròspera, justa i honesta, especialment amatent al benestar de tots i cadascun dels seus ciutadans i ciutadanes.

8.- Donar trasllat dels acords al Govern de l'Estat espanyol, al de la Generalitat, i a tots els Grups Parlamentaris del Congrés dels Diputats i del Parlament de Catalunya.”

El senyor Antoni Llobet, portaveu del Grup Municipal de CiU, assenyala que començarà la seva intervenció aportant xifres. Malgrat que sigui una forma un tant freda, diu que són dades objectives i, per tant, democràticament parlant aquestes xifres tenen un valor altíssim.

Explica que el Parlament de Catalunya ha aprovat una Llei de consultes amb $\frac{3}{4}$ parts dels vots a favor. Així mateix, amb el vot favorable de $\frac{2}{3}$, ha aprovat que se celebri la consulta pactada entre diverses forces polítiques el proper dia 9 de novembre amb les preguntes acordades. A partir d'aquí, el president de Catalunya ha de procedir a la convocatòria de la consulta.

En principi, en una situació normal pertocaria només convocar la consulta, organitzar-la i fer la campanya on cadascuna de les forces polítiques i dels estaments socials

demani el vot per una postura o per una altra. Però, més enllà d'això, comenta que en aquest cas també cal garantir que es faci aquesta consulta. De fet, explica que fins i tot abans que es conegués el text de la llei de consultes ja se'ls va avisar que aquesta llei, i tot el que se'n derivés, seria recorregut i, per tant, portat al Tribunal Constitucional amb la voluntat que fos suspesa.

Davant d'això, anuncia que quan sigui el moment de preparar i organitzar la campanya, el grup municipal de CiU hi participaran. Però per altra banda, cal que el Ple municipal es comprometi a garantir que es pugui celebrar la consulta a Manresa.

Comenta que hi ha qui diu que votar divideix. Diu que és una frase que se sent sovint, però pensa que segurament està poc meditada per part de la persona que la pronuncia. Pensa que si *divisió* volgués dir que hi ha opinions diferents, aleshores es parlaria de divisió no perquè es vota, sinó perquè hi ha opinions diferents prèviament a votar, ja sigui amb aquest tema com amb tots els temes. Diu que qualsevol societat és madura quan té clar que existeixen diferències de posicions, i precisament es convoquen votacions per arribar a la resolució democràtica en funció de les majories i les minories que s'estableixen. Per tant, votar no divideix sinó que la divisió o les diferències d'opinió de la ciutadania es canalitzen en democràcia a través de les votacions.

Així doncs, manifesta que com a govern de la ciutat volen plenes garanties perquè tota la ciutadania de Manresa, tinguin l'opinió que tinguin sobre les preguntes del 9 de novembre, puguin votar a consciència i lliurement.

Per altra banda, també volen donar valor a la llei en si, més enllà de la consulta concreta de la qual s'està parlant. Diu que és evident que aquesta llei serveix per aprofundir la participació ciutadana i fer que la democràcia sigui més propera a l'opinió de la ciutadania. Creu que aquesta llei hauria fet possible poder convocar consultes directament en nom de l'Ajuntament de Manresa, com les que s'han fet a la ciutat durant aquest mandat (Parc Vila Closes, Plaça Sant Domènec). Com a govern, ja es creia en la bondat d'aquestes consultes i malgrat que no hi havia la llei que les empareja, l'Ajuntament va trobar els mecanismes perquè els ciutadans es poguessin manifestar. Ara, amb aquesta llei, serà possible que un ajuntament pugui assumir directament consultes d'aquest tipus, com una mostra de participació democràtica directa.

Davant les amenaces de prohibicions, de suspensions de l'autonomia, d'inhabilitacions, etc., els sembla que el que han de fer com a govern i com a Ple és posar-se al servei d'una llei aprovada per una amplíssima majoria del Parlament de Catalunya i d'una consulta que convocarà legalment el president del país. Diu que aquest és el compromís que assumiran si avui s'aprova la proposició que es presenta a votació.

Tornant als números, el senyor Llobet diu que si 28 vots de diputats guanyen a 106 vots, voldrà dir que hi ha un problema. Diu que si això passa una vegada seria un problema, però si passa molt sovint voldrà dir que la democràcia té un problema. Troba que això no pot ser i s'ha de resoldre. Per això, com que s'està en una situació clarament excepcional, avui es presenta una proposició excepcional, de l'alcaldia, en un plenari excepcional i urgent.

Declara que moltes vegades s'ha dit que les normes es poden interpretar, però el que difícilment és interpretable és el principi democràtic sobre el qual, en qualsevol país,

allò que la ciutadania vota en seu parlamentària és allò que majoritàriament cal assumir, des de qui té majoria i des de qui té minoria.

Comenta que la Constitució Espanyola de la qual tant es parla, si ha de servir per impedir l'exercici de la votació, està molt clar que no podrà ser ja més la constitució de la gran majoria dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país. Assenyala que, tal i com va dir el president, aquest país té una institució des de mitjan del segle XIV, quan hi ha algú que vol fer creure que aquesta institució neix de la Constitució Espanyola de 1978.

Per tot això, el grup de CiU demana el vot a favor de la proposició, però sobretot que des del sentit comú es respecti el principi democràtic que es pugui celebrar una consulta que convoca el president del país gràcies a l'acord molt majoritari dels representants legítims del Parlament de Catalunya.

El senyor José Luis Irujo, president del Grup Municipal del PSC, explica que el seu grup ha presentat una esmena a la proposició de l'únic punt de l'ordre del dia d'aquest Ple, no tant per oposar-se a la proposició sinó per donar peu a exposar un cop més la visió del PSC respecte a la convocatòria d'una consulta el proper 9 de novembre.

Comenta que l'esmena que han presentat no és original, ja que és la mateixa que estan defensant en aquest moment en molts ajuntaments del país. Indica que és la postura que el partit del PSC va defensar en el Parlament de Catalunya en motiu del ple per a l'aprovació de la llei de consultes populars no referendàries. L'esmena es concreta en una sèrie de punts en els quals, tot i que el PSC va votar a favor de la llei de consultes, consideren que aquesta llei de consultes no empara la celebració de la consulta del 9N tal i com està plantejada.

El PSC creu que la llei de consultes aprovada és una bona eina per aprofundir en el grau de participació dels catalans a partir d'ara. Fins i tot, en algun apartat de la pròpia llei es deixen fora alguns conceptes a l'hora de ser consultats, és a dir, que el principi que a vegades s'invoca que tot és consultable no és així, o si més no que estigui absolutament reconegut –una altra cosa és que en el futur pugui existir la possibilitat de consultar sobre qualsevol tipus de qüestió-. Comenta que en la llei s'hi fan excepcions per a qüestions tributàries o fiscals.

Però respecte al que afecta avui, diu que el PSC pensa que amb aquesta llei no es pot fer una pregunta pròpia d'un referèndum. Sense intenció d'entrar en disquisicions intel·lectuals, diu que poden estar força d'acord amb el què ha dit el senyor Antoni Llobet, però també diu que tots dos saben que una votació no solament és un concepte sinó que també hi ha un procediment. Si l'Ajuntament de Manresa avui aprovés fer una votació per a l'elecció de l'alcaldia cada 2 anys, segurament seria una consulta fora de normativa i, segurament, el secretari faria un informe negatiu perquè no es podria votar una modificació sense modificar prèviament altres normatives. En qualsevol cas, diu que es pot estar d'acord amb el concepte (i, de fet, el PSC defensa una consulta perquè estan convençuts que l'actual situació política de Catalunya no pot solucionar-se sense que hi hagi una consulta en la que tots els catalans i catalanes es pronunciïn), però també creuen que amb aquesta llei -que és l'eina amb la qual els partits sobiranistes s'han dotat per poder fer la convocatòria del 9N- no queda emparada. No vol entrar en qüestions jurídiques i reconeix que no és un expert en aquesta matèria, però creu que el temps dirà si el president podrà convocar la consulta

en base a aquesta llei. Per tant, més enllà del que es pugui dir en aquest Ple, la història serà molt curta perquè d'aquí al 9 de novembre només hi van uns 40 dies aproximadament.

Indica que han presentat l'esmena, no pas perquè siguin contraris a la consulta. Els socialistes creuen que amb l'immobilisme de la llei actual no se solucionarà la situació política que avui dia té plantejada Catalunya, i únicament es podrà sortir d'aquesta situació mitjançant una consulta. Per al PSC la consulta s'ha de fer engegant un procediment diferent del que s'ha portat fins ara i demanant una reforma constitucional, perquè tenen clar que sense aquesta reforma no es pot dur a terme una consulta de les característiques que es volen, és a dir, en les que s'interroguin als catalans sobre la forma d'Estat o sobre el seu futur polític.

Pensen que la situació a la qual s'ha arribat hauria tingut un altre curs si s'hagués seguit una política de diàleg i negociació. D'això no en fa responsable al Parlament de Catalunya, perquè és sobirà per decidir les lleis, els procediments i els marcs que considerin adients, però diu que els dirigents polítics sí que tenen una responsabilitat, i a més a més tenen la legitimitat de governar. A hores d'ara, els socialistes no tenen cap garantia de la governabilitat de Catalunya un cop aquest camí suposadament quedi estroncat amb una impugnació de la consulta i el posterior escenari que el mateix president de la Generalitat ha qualificat com a difícil, tortuós i que, de fet, ningú sap on portarà.

Tal i com va dir en aquesta mateixa Sala en motiu de la commemoració de la Diada, els governants tenen la responsabilitat de governar i l'obligatorietat de fer-ho. El PSC pensa que tant un president, el d'Espanya per immobilisme, i un altre president, el de Catalunya pel que creuen que és una fugida cap endavant, el que estan fent és demostrar una irresponsabilitat que pensen que en pocs dies conduirà a una situació de difícil governabilitat.

Manifesta que són molt respectuosos amb totes les posicions que existeixen sobre aquest tema i que el PSC no vol cap fractura de la convivència. També opinen, a l'igual que el senyor Antoni Llobet, que votar no és trencar la convivència sinó que és un exercici democràtic. Amb tot, insisteix que al darrera de la simplificació que és dir que la votació és democràcia, ho és si se segueixen unes determinades normes amb les quals tothom s'ha dotat. Així doncs, està d'acord amb el senyor Antoni Llobet si s'agafa el concepte absolut, però quan es tracta d'operativitzar el concepte aleshores caldrà acordar de quina manera es fa.

Per últim, diu que el PSC està, i estarà, al servei d'aquest país des d'una òptica molt diferent a la de l'independentisme. Reclamen ser respectats, i amb això no està fent referència a aquest Ple sinó a determinats col·lectius que es comencen a veure –no només del camp del sobiranisme, sinó també en els mitjans de comunicació-. Imagina que dins dels sectors independentistes i dels no independentistes hi deuen haver molts matisos i tendències. El que li agradaria és que en aquest procés tothom mantingués un tarannà democràtic i respectuós.

Repeteix que presenten l'esmena, no per oposició a la presentada per l'equip de govern, sinó per tornar a expressar els neguits pel que el PSC pensa que és un procés equivocat, tot i que molt respectable, per altra part. Creu que en pocs dies es veurà que és un procés que s'estroncarà i entre tots caldrà buscar una alternativa.

El senyor Adam Majó, president del Grup Municipal de la CUP, manifesta que el que estan fent avui és bastant més que aprovar una simple declaració de suport més o menys simbòlic. El que estant fent és dir que els ajuntaments estan al costat del govern de la Generalitat a l'hora d'organitzar aquesta consulta. Si la Generalitat, els ajuntaments, els consells comarcals, fins i tot les diputacions, i sobretot la gent organitzada i mobilitzada -com es va demostrar el passat 11 de setembre que ho estaven així com tantes altres vegades-, si tot el conjunt de forces socials, polítiques i institucionals volen fer una consulta el 9 de novembre, no hi hauria d'haver res que ho pogués aturar. Pensa que és important que això es digui i es vagi recordant. Diu que la consulta no està en perill per ningú més que no siguem nosaltres mateixos, ja que creu que es té la força de sobres i la capacitat tècnica per muntar una consulta en condicions, democràtica i legítima, però també legal perquè s'adequarà a la llei de consultes i a principis legals internacionals, els quals estan molt per sobre de la Constitució Espanyola de 1978. A més a més, pensa que es té capacitat tècnica per fer-la homologable democràticament i presentar-la a qualsevol instància del món.

Comenta que sobre aquest debat plana la possible suspensió decretada pel Tribunal Constitucional espanyol. Assenyala que és bo que es recordi que aquest Tribunal està format per persones nomenades a dit pels partits espanyols -espanyolistes i unionistes en aquest cas – i, per tant, no és imparcial políticament. També diu que es basa en un text legal que la majoria de catalans i catalanes del 2014 no l'han votat, i des d'aquest punt de vista té una legitimitat democràtica més que discutible. A més a més, les persones que sí que el van votar ho van fer sota la pressió del xantatge del retorn a la dictadura i pactant amb els militars franquistes a porta tancada.

Diu que la Constitució Espanyola és un text amb una legitimitat democràtica més que dubtosa. Fins i tot, si s'estigués parlant d'una Constitució amb molt més pedigrí democràtic que aquesta, troba que és evident que si la gent d'un territori vol deixar de formar part d'un estat l'obligació dels qui governen aquell estat –si és que són demòcrates- és adaptar la llei per tal que els ciutadans d'aquell territori puguin efectivament votar, ja que és la manera més democràtica per decidir si es vol la independència. Així doncs, fins i tot en el cas que s'estigués en un marc plenament democràtic -que diu que no és el cas-, l'obligació seria adaptar la legalitat a la democràcia, no pas que uns ciutadans hagin de renunciar a la democràcia en nom d'una legalitat. Diu que si es fa aquesta renúncia i es deixa en un calaix allò que se suposa que la majoria vol –cosa que se sabrà de segur quan efectivament es voti-, el que s'estaria fent és legitimar una imposició d'una minoria i això xoca frontalment amb els plantejaments democràtics.

Respecte l'esmena del PSC, el senyor Adam Majó diu que la CUP la troba excessivament legalista i, sense posar en dubte que el PSC estigui d'acord amb que es faci la consulta, veuen que plantegen un recorregut que no té aquest destí, perquè si s'ha de fer dins del marc constitucional i reformant la Constitució s'hauria de comptar amb el suport dels partits majoritaris espanyols, entre altres el PSOE – tot i que el seu líder ja ha dit en diverses ocasions que no estan d'acord amb que es preguntí sobre la independència-. És per això que consideren que l'esmena que presenta el PSC no condueix enlloc i en cap cas li podran donar suport.

Quan es diu que “sols una estratègia unitària del catalanisme permetrà una sortida a la situació actual”, la CUP entén que això ja hi és i, en tot cas, qui s'exclou d'aquesta estratègia és el PSC perquè diu que la resta ja han apostat per fer una consulta el 9 de novembre.

El senyor Sebastià Llord, president del Grup Municipal del PxC, agraeix l'assistència dels regidors a aquest Ple perquè diu que es tingui la posició que es tingui s'ha de ser valent i fer front a la situació actual. Diu que, com a representants del poble, cal donar la cara en moments com aquests.

Diu que tots els que avui estan aquí són catalans que treballen i lluiten per Catalunya. Però també les persones jubilades han estant fent això mateix durant tota la seva vida, a l'igual que les que ara, malauradament, estan a l'atur.

Demana respecte i educació per totes les formes de pensar. Diu que no s'és més català si es pensa d'una determinada manera que d'una altra. Comenta que a ell li han dit de tot, però assegura que ell és català de soca-rel i s'estima Catalunya com qui més i diu que això ho demostra dia a dia treballant i lluitant per Catalunya.

Diu que podria ser molt demagògic pel que fa a la llei de consultes, però com que no li importa el que diran a l'endemà la gent o el Regió 7 afirma que si en els darrers dies no se n'hagués parlat, segurament no s'hauria fet ara. Creu que la llei de consultes es fa ara per una fi.

Respecta l'Assemblea Nacional de Catalunya perquè està fent les coses ben fetes, amb educació i seny, però veu que si s'ha arribat a aquesta situació és perquè durant molts anys les coses s'han fet molt malament des del govern espanyol, però també des de Catalunya, i especialment des de fa 30 o 40 anys. Pensa que és per això que s'ha arribat a l'extrem de que s'estigui demanant això que s'està demanant.

Troba que, si s'hagués volgut, s'hauria pogut tenir un pacte fiscal des de fa 20 anys i ara Catalunya estaria com Navarra i el País Basc. Diu que tothom sap perquè això no va ser així i qui ho va tirar enrere. Sigui com sigui, pensa que això ara tant és perquè és història i el que cal és mirar cap el futur.

Manifesta que ell és català però que també es considera espanyol. Diu que a Catalunya hi ha gent de tot arreu. Malauradament, va haver de venir molta gent de fora a viure a Catalunya, als quals se'ls va rebre molt bé, i van treballar pel que Catalunya és ara: una potència i un dels motors d'Espanya.

En aquest sentit, la PxC creu que hi ha altres formes diferents de reclamar i amb menys presses, ja que hi ha ciutadans que tenen un sentiment molt fort però que estant cansats de veure com des de Madrid s'han estat fent tant malament les coses en els darrers 30/40 anys. Creu que s'han demanat coses i no s'han estat donant perquè ni els polítics de Madrid ni els de Catalunya han tingut la força, ni la valentia, ni tampoc les ganes de fer les coses ben fetes. Pensa que si això no hagués estat així ara no s'estaria en aquesta situació. Comenta que té amics i família que li han deixat de parlar per la forma que té de pensar. Diu que això ell no ho faria mai, tot i que a ell li ho facin. Troba que és molt trist arribar a aquesta situació i, per això, diu que tothom hauria de tenir més seny i treballar de forma conjunta sense interessos amagats ni rancúnies. Espera que a partir d'ara els polítics facin bé la seva feina, que observin el que ha passat Escòcia i que d'una vegada per totes es posin a treballar pel futur.

Repeteix que no és independentista i no se n'amaga, però el que vol és el millor per Catalunya i per a totes les persones que hi viuen. També vol que la gent defensi cadascú la seva opinió, però que s'arribi a una entesa. Creu que la solució passa perquè tothom pensi què és el que ens estem jugant. Pel que fa als polítics, diu que

han de fer millor les coses, perquè si ha sorgit l'Assemblea Nacional de Catalunya i altres assemblees és perquè els polítics que hi ha no ho han fet bé.

El senyor Xavier Javaloyes, del Grup Municipal del PP, comença la seva intervenció preguntant al govern els motius de la urgència d'aquest Ple. Ell creu que quelcom és urgent quan hi ha un venciment i cal actuar perquè s'està en precari. També creu que són urgents els temes en què hi ha aspectes que es plantegen en les propostes que no s'han debatut mai, però diu que durant aquest mateix mandat en 7 o 8 ocasions s'han plantejat i votat qüestions com la d'avui. Comenta que quan li van comunicar que es convocava un Ple extraordinari es va pensar que havia passat alguna cosa important i que potser arreglarien quelcom de la ciutat que els ciutadans agrairien més.

Sigui com sigui, posa de manifest que la proposta que es planteja al Ple és sobre un dictamen d'una llei que en aquests moments no està ni publicada al DOCG, i sobre un decret que no està ni signat. Per això no troba bé que s'hagi d'aprovar per urgència una proposta que està relacionada amb un decret que no està ni signat. Es pot donar per suposat que es farà i també que el Tribunal Constitucional ho vetarà, però creu que és interessant que, com a mínim, des d'aquest Ajuntament es fos una mica més seriós a l'hora de portar dictàmens al Ple i de convocar sessions extraordinàries i urgents. Diu que això dona peu a denunciar l'ús partidista que s'està fent des d'aquest Ajuntament per donar suport a una consulta que el PP veu que no entra en el marc de la legalitat vigent, d'una banda perquè encara no està aprovada, i per altra banda perquè dubten de la seva legalitat democràtica.

Diu que el PP pensa que Catalunya no havia tingut mai tant autogovern ni tanta sobirania política com en aquests moments. En qualsevol cas, no es tracta únicament d'una qüestió de democràcia, ja que diu que la democràcia no s'entén sense el respecte a les lleis que la pròpia democràcia ha dotat. Comenta que està clar que en democràcia les lleis es poden canviar perquè existeix el consens i la possibilitat de modificar els aspectes que no agraden, però en democràcia les lleis no es desobeixen ni s'ignoren.

Assenyala que la proposta parla d'una llei de consultes que té l'aval dels consellers de CiU i ERC del Consell de Garanties Estatutàries, però remarca que també hi ha hagut la posició contrària dels consellers de les altres formacions polítiques. Quan el PP va demanar al Consell sobre la constitucionalitat de la pregunta, aquest no es va voler pronunciar perquè diu que saben que la independència de Catalunya no pot ser una competència de la Generalitat ja que també afecta a la resta d'Espanya.

Creuen que utilitzar aquesta llei per fer un referèndum d'independència vulnera el propi Estatut, el qual limita el seu ús a les competències de la Generalitat, però que a més a més, diu que la llei pretén dir que són consultes no referendàries quan en realitat són referèndums.

El PP entén que una llei de consultes és necessària i diu que això ningú ho posa en dubte, però sí que posen en dubte el motiu de perquè han dut a terme aquesta llei de consultes. Comenta que, tal i com s'ha fet públic, té l'objectiu clar de fer la convocatòria del dia 9 de novembre. Diu que fins divendres passat es parlava de la convocatòria d'un referèndum, però des de llavors es parla de la convocatòria d'una consulta. Assenyala que, fins i tot, han canviat el verb que utilitzen, ja que han passat d'utilitzar el verb "decidir" al de "consultar" o "escoltar" la ciutadania. Troba que això és

una manera de fer créixer el descontentament i la frustració de la ciutadania, perquè no serà l'aplicació de la legalitat vigent sinó dels seus propis procediments.

Troba curiós que amb el dret a decidir -que diu que es fa servir per a tot, fins i tot per a la independència- la mateixa llei prohibeixi el seu ús per decidir sobre impostos o retallades. També troba curiós que una llei que pot decidir sobre el que pot passar en el conjunt de la resta d'Espanya, permeti votar a ciutadans que no han decidit ni tan sols qui són els regidors dels seus ajuntaments donat que en el marc legal no poden votar. Amb això està fent referència als menors de 18 anys i a la gent estrangera que està empadronada però que no tenen dret a vot. Diu que amb aquesta llei es legitima a aquestes persones a decidir sobre el futur d'Espanya i el futur propi de Catalunya, el que és el seu propi futur. Diu que precisament això planteja que afecta a tota Espanya i, per tant, hauria de votar tota Espanya, tot i que diu que tampoc ha estat un tema del qual políticament n'hagin volgut parlar.

Explica que el seu partit pensa que era necessària una llei de consultes, però també que després de 30 anys era més imprescindible tenir una llei electoral pròpia, la qual encara no es té. Troba insòlit que es parli molt d'una llei de consultes per ser independents, però que encara s'hagi d'anar amb la llei electoral espanyola perquè en tot aquest temps les forces polítiques fonamentals de Catalunya no s'han volgut posar d'acord sobre de quina manera s'ha de fer la llei electoral pròpia d'aquest territori.

Diu que tothom sap que el grup municipal del PP no és independentista i, per això, no donaran suport a aquesta proposta ni tampoc a l'esmena. Amb tot, volen deixar clar que amb aquest "no" també estan dient molts "sí": "sí" a la democràcia, "sí" a l'estat de dret, "sí" a la convivència; i "sí" a Catalunya, també "sí" a Espanya i també "sí" a Europa.

El senyor Pere Culell, president del Grup Municipal d'ERC, explica que la relació amb Espanya ha estat sempre difícil, entre altres coses per les diferents maneres d'entendre la relació del poder amb els ciutadans. Diu que al 1714 es triava entre la monarquia absolutista borbònica i la mesa oberta dels Habsburg. Amb el Decret de Nova Planta es van anul·lar les institucions catalanes i la pròpia manera d'entendre la política i van perseguir el català, com posteriorment ho van fer diverses dictadures i ara ho fa el govern actual. Troba que la pervivència de la manera de ser dels catalans i de la nostra llengua és digna de menció.

Comenta que la crisi econòmica, l'actitud del PP enfront l'Estatut de Miravet, i el recurs del Tribunal Constitucional han conduït a la situació actual. Menciona, però, que el PP no ha recorregut estatuts similars com l'andalús o el valencià, cosa que diu que és una clara mostra d'animadversió cap als catalans.

Assenyala que en l'acte institucional del 10 de setembre va fer referència al llibre de Montserrat Tura "Estirant el fil. Quan el PSC va abandonar el catalanisme". A les pàgines 95 i 97, Tura recorda que una de les causes més intenses de decepció entre tots els consellers catalans de la democràcia, del partit que fossin, és la confirmació reiterada que qualsevol acord amb el govern espanyol moltes vegades no serveix per a res, perquè l'estat sempre troba la manera d'esquivar els seus compromisos.

Això ha dut a sortir al carrer en moltes ocasions, com el 28 de febrer de 2006 amb el lema "Som una nació i tenim el dret de decidir", l'1 de desembre de 2007 sota el lema "Som una nació i diem prou", el 7 de març de 2009 amb el lema "10.000 a Brussel·les

per a l'autodeterminació", el 10 de juliol de 2010 amb "Nosaltres decidim, som una nació", l'11 de setembre de 2012 amb la gran manifestació independentista a Barcelona, la via catalana de l'any passat o el darrer 11 de setembre amb la gran senyera al llarg d'11 km desplegada a Barcelona.

Assenyala que les accions que ha esmentat han estat una forma d'explicitar el "ja n'hi ha prou" dels catalans i comenta que això ha obligat als polítics a anar darrera de la gent, atès que estaven marcant el pas sobiranista liderats per l'Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural. Comenta que el president va convocar eleccions al 2012 amb un programa sobiranista clar, després del cop de porta de Rajoy a l'anomenada "tercera via", i la ciutadania va donar suport majoritari a aquests programes sobiranistes.

Diu que el 27 de setembre de 2012, el Parlament de Catalunya va aprovar una resolució en què instava al govern a convocar un referèndum d'autodeterminació després de les eleccions al Parlament del novembre, constatant la necessitat que el poble de Catalunya pogués determinar lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu, i fer-ho prioritàriament dins de la legislatura següent. El resultat d'aquelles eleccions al Parlament reforçava aquest mandat democràtic i, així, s'inicià el procés per fer possible la consulta: la Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya al Parlament, la creació del Consell Assessor per a la Transició Nacional i, de bracet amb la societat civil, la signatura del Pacte pel Dret a Decidir. Diu que tot això han estat passos fermes en aquesta direcció.

Comenta que, seguint el mandat democràtic, una àmplia majoria de les forces polítiques representades a les cambres, el 12 de desembre de 2013 van consensuar la data i la pregunta amb què aquesta pregunta es materialitzarà. El passat 19 de setembre, una majoria encara més àmplia —un 80% dels parlamentaris— van votar a favor de la llei de consultes, que ha de permetre que el 9 de novembre els catalans es pronunciïn sobre la qüestió plantejada.

Diu que la llei de consultes és l'única eina legal que ens han deixat per donar la veu als catalans. Manifesta que no era l'única eina, però que les han anat barrat totes.

Afegeix que és una llei que compleix la Constitució i l'Estatut. Troba que l'anunci del recurs al Tribunal Constitucional per part del govern de l'estat -previ fins i tot a conèixer el seu contingut- no és més que un nou greuge a sumar als que es porten acumulats al llarg dels anys.

Seguidament, cita al president Montilla que en motiu de la sentència del Tribunal Constitucional contra l'Estatut al 2010 va dir que: "*No hi ha un tribunal que pugui jutjar els nostres sentiments ni la nostra voluntat. Som una nació*". Diu que això és una nova mostra de la manca de cultura democràtica imperant a les institucions espanyoles, una mostra clara de manca de voluntat política d'escoltar el poble i donar-li la paraula, creu que, sobretot, per por a la resposta. Diu que la gran majoria de catalans està disposat a acceptar la resposta sigui quina sigui. Comenta que l'exemple viscut la darrera setmana al Regne Unit encara ho fa més evident, perquè mentre allà els ofereixen respecte i acords, a Espanya responen amb negatives, coaccions i amenaces. Comenta que els constants atacs a l'autogovern de Catalunya, les retallades a l'Estatut, la recentralització de competències, el menyspreu a la nostra història, a la nostra cultura i a la nostra llengua, han portat a la societat catalana a dir prou i a sortir al carrer a reclamar el dret de decidir. Manifesta que a cada nova concentració, l'estat ha contestat amb noves negatives a tots i a cadascun dels possibles acords. A cada

negativa els catalans han tornat a sortir, en major nombre, demanant i exigint ser escoltats. Troba que tot això ens carrega de raó per continuar endavant amb aquest procés. Hi ha una majoria social que reclama ser consultada i es té el mandat democràtic de fer-ho possible i també una àmplia majoria parlamentària que hi dóna suport. La llei de consultes dota de l'eina legal per fer-ho, i diu que es compta amb la sobrada experiència per organitzar la consulta de tal manera que pugui ser validada i reconeguda per tothom. Diu que tot està preparat per votar el dia 9 de novembre i insisteix en que és una consulta legal i acordada, aprovada pel Parlament amb una àmplia majoria de representants legals del poble de Catalunya.

Comenta que avui estan en aquest Saló de Plens davant d'aquesta moció com a representants escollits democràticament pels manresans, com tants d'altres centenars d'ajuntaments ho han fet, ho estan fent o ho faran en els propers dies. És per això que diu que clamen per la democràcia i la dignitat com a poble. Estan al Ple representant els seus ciutadans, als quals han de rendir comptes. Diu que els conciutadans tenen el dret inalienable de decidir com volen que sigui el futur de la nació i com a representants seus tenen el deure d'escoltar-los i facilitar-los les eines i els mecanismes per fer-ho. Per això, el vot d'ERC serà favorable a la moció presentada per l'Alcaldia en suport a la llei de consultes i a la convocatòria del 9N.

Finalment, declara que no ens poden mantenir muts per sempre, que volem parlar, volem decidir, volem votar i diu que el 9 de novembre es farà.

En no haver-hi més intervencions, l'alcalde, sotmet a votació l'esmena del Grup Municipal del PSC a la proposició, i el Ple la rebutja per 20 vots negatius (11 GMCiU, 3 GMERC, 3 GMPP, 2 GMCUP i 1 GMPxC) i 4 vots afirmatius (4 GMPSC).

A continuació, l'alcalde, sotmet la proposició a votació, i el Ple l'aprova per 16 vots afirmatius (11 GMCiU, 3 GMERC i 2 GMCUP) i 8 vots negatius (4 GMPSC, 3 GMPP i 1 GMPxC) i, per tant, esdevé acord plenari amb el contingut que ha quedat reproduït.

En finalitzar la votació **l'alcalde** informa que el proper dia 4 d'octubre traslladarà aquest acord de Ple a la Presidència de la Generalitat, amb molt d'orgull i en nom de la ciutat de Manresa, el qual s'ha pres per majoria de 16 vots favorables.

Tot seguit, l'alcalde aixeca la sessió, de la qual, com a secretari, estenc aquesta acta en els fulls del paper segellat de la Generalitat de Catalunya número i correlatius fins el número.....

El secretari

Vist i plau
L'alcalde